

ЮНЫС ӘМИНОВ
(1921 – 1982)

*« Сатмас егет илен алтын
көмешләргә,
Әгәр югалтмаса вәжданын.
Алтынны ул чүпкә санар,
Иң кыйммәтле күрер
Ватанын »*

- Ул 1921 елның 1 декабрендә Татарстанның хәзегә Әгерҗе районы Салагыш авылында урта хәлле крестьян гаиләсендә туа. 1936–1939 елларда Минзәлә педагогика училищесында укый, аны тәмамлагач, бер ел Актаныш районында балалар укыта. 1940 елның ноябрендә Кызыл Армиягә алынып, 1942 елның мартына кадәр хәрби мәктәптә укый, аннары взвод

- командир сыйфатында Дон фронтына җибәрелә. 1943 елның 6 мартында Юныс Әминов яралы һәм контузияле хәлендә фашистлар кулына эләгә һәм 1944 елның августында Совет Армиясә частьлары азат иткәнгә кадәр Румыниядәгә хәрби әсирләр лагерында тоткынлыкта яши. 1945

- 1945 елныңгыйнварыннан ул янә фронтта, сугыш беткәнче алгы сызыкта була, Будапештныштурмлауда, Братиславаны азат итү сугышларында катнаша. Армиядән кайткач,
- Юныс Әминов берникадәр вакыт хужсалык оешмаларында төрле эшләрдә эшли, аннары озак еллар буе Әгерҗе районының Барҗы авылы җсидееллык мәктәбендә балалар укыта. 1949–1953 елларда, эшеннән аерылмыйча

- укып, Алабуга укытучылар институтының рус теле һәм әдәбияты бүлеген тәмамлый. Бала чагынан ук әдәбият белән кызыксынган һәм үзе дә каләм көчен сынап караган Юныс Әминов 50 еллар башында чынлап торып иҗат эшенә керешә. 1950 елдаязыла башлап, 1955 елда тәмамланган һәм шул елны Минзәлә

- Минзәлә театры коллективы тарафыннан сәхнәгә куелган «Язылмаган законнар» исемле беренче күләмле әсәре үк Юныс Әминовны сәләтле драматург итеп таныта. Бу спектакль 1957 елда, татар әдәбияты һәм сәнгатә декадасы вакытында, Мәскәүтамышач ыларына да күрсәтелә.

- Драматургның шуннан соң иҗсат ителгән һәм темасы белән 50-60нчы еллар авыл тормышына багышланган «Гөлчәчәк» (1956), «Тамырлар» (1961), «Өти балак» (1964), «Гөлжәннәтнең жәннәте» (1966), «Ужым бозавы» (1966), «Минем жсинаятем» (1968), «Умырзая чәчәкләре» (1959), «Сатучылар» (1961) исемле комедия һәм драмалары шул чорда төрле театр сәхнәләрендә уңыш белән баралар. 1959-1961

- елларда Юныс Әминов Мәскәүдә СССР Язучылар берлеге каршындагы Югары әдәби курсларда укый. 1969 елда гаиләсе белән Әлмәт шәһәренә күчә һәм гомеренең соңгы көннәренә кадәр шунда яшәп иҗсат итә. Драматургның Әлмәт чорындагы әдәби иҗсаты тематик яктан шәһәр тормышы, нефтьчеләр, завод

- эшчеләре турында була: «Кан кардәшләр» (1972), «Сафура бураннары» (1975), «Сөймим дисәң дә ...» (1976), «Очрашырбыз, Гөлсылу!» (1980) әсәрләре.
- Драматургия һәм театр сәнгате өлкәсендәге хезмәтләре өчен Юныс Әминовка 1981 елда Татарстан АССРның атказанган сәнгать эшлеклесе дигән мактаулы исем бирелде.

- Язучы, озакка сузылган каты авырудан соң, 1982 елның 3 декабрендә Әлмәтишәһәрендә вафат була.